

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12

гр. София, 10.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Ивайло Младенов
Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно частно търговско дело № 20211001001224 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.274 от ГПК, вр. чл.729, ал.3 от ТЗ.

Производството е образувано по повод постъпила частна жалба от „ЕОС матрикс“ ЕООД против определение № 265 276 от 16.11.2021 г., постановено по т.д. № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 10 състав, с което е одобрена частична сметка № 3 за разпределение на наличните суми между кредиторите на „Агроком В Търново“ ЕООД (н), ЕИК 124627158 в размер 71 918.84 лева, съобщение за която е обявено в ТР под номер 20201218103212.

В частната жалба се твърди от жалбоподателя, че със същото определение съдът не е уважил подаденото възражение против сметката за разпределение, с което е поискано сумите да не се разпределят, а да се предадат на ипотекарния кредитор. Твърди, че съдът неправилно е възприел, че не е налице хипотезата на чл.717н от ТЗ. Твърди, че с договорна ипотека неплатежоспособния е обезпечил вземането си към „Българска пощенска банка“ АД, като на 25.03.2009 г. е сключен договор за встъпване в дълг между кредитора, длъжника и Д. И. С.. Твърди, че банката е предявила вземанията си в производството по несъстоятелност, но същите не са приети и са включени в списъка на неприетите вземания. Твърди, че на 29.03.2019 г. банката е цедираа вземанията си по договора за кредит на настоящия жалбодател, ведно с всички привилегии, обезпечения и разноски. Твърди, че изводите на съда относно липсата на предпоставките на чл.717н от ТЗ, тъй като е налице солидарна отговорност и процесните имоти не обезпечават чужд дълг. В тази връзка твърди че изводите относно непротивопоставимостта на ипотека по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността са неправилни, а цитираното решение не представлява задължителна практика и се отнася до друг вид договор, а не до встъпването в дълг. Твърди, че при встъпване в дълг липсва разпореждане с ипотечното право, поради което не е необходимо изрично вписване на договора в имотния регистър. Оспорва и изводите по отношение на качеството и правото на кредиторите на несъстоятелността да повдигат възражение във връзка с ипотека, като твърди, че а да е налице такова е необходимо да е налице конкуренция на права, каквато в настоящия случай липсва. Твърди, че към момента на вписване на възбраните имотите са собственост на лице различно от несъстоятелния и върху чието имущество към момента на вписване на възбраните кредиторите на несъстоятелния не са имали право да изпълняват. В тази връзка твърди, че съгласно чл.453

от ГПК на вискателя и на присъединилите се кредитор не могат да се противопоставят решенията по исковите молби, подлежащи на вписване, които не са били вписани преди възбраната. Оспорва и изводите, че към момента ипотекираните имоти не обезпечават дълг на несъстоятелния, а чужд дълг на ФЛ Д. С.. Твърди, че вземанията на банката се погасени по реда на чл.739 от ТЗ, ипотека е учредена от трето лице ПТК „Плачидол“ ЕООД, поради което следва да се приеме, че същите обезпечават чужд дълг. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното, като вместо него се отмени частичната сметка за разпределение и същата се върне на синдика на неплатежоспособния с указания относно изготвянето ѝ, като сумата в размер на 58 911 лв., получена при осребряване на ипотекираното имущество се отдели в сметка по чл.717н от ТЗ за удовлетворяване на „ЕОС матрикс“ ЕООД.

Съдът след като се съобрази с доводите, изложени в частната жалба и като взе предвид, събраните по делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от атакуваното определение № 265 276 от 16.11.2021 г., постановено по т.д. № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 10 състав, че съдът е одобрил частична сметка № 3 за разпределение на наличните суми между кредиторите на „Агроком В Търново“ ЕООД (н), ЕИК 124627158 в размер 71 918.84 лева, съобщение за която е обявено в ТР под номер 20201218103212.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с решение № 403 от 25.02.2013 г., постановено по т.д. № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 10 състав, е обявена неплатежоспособността на „Конкорт“ ЕООД, ЕИК 124627158 (с променено наименование „Агроком В Търново“ ЕООД) и е определена началната ѝ дата - 31.12.2011 г., като по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност, назначен е временен синдик.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с определение от 15.04.2013 г., постановено по т.д. № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, - 10 състав, съдът по несъстоятелността е назначил Б. М. за постоянен синдик на „Агроком В Търново“ ЕООД (н).

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че в производството по несъстоятелност са изготвени и одобрени от съда пет списъка на приетите и предявени вземания по чл. 686 от ТЗ и чл. 688 от ТЗ, както и са изготвени и одобрени две частични сметки за разпределение.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с обявената трета частична сметка за разпределение се удовлетворяват всички вземания по реда на чл. 722, ал.1, т.3 от ТЗ - за разноски по чл. 629а от ТЗ в полза на двама пот кредитори, разноски на несъстоятелността - за разрешени, но неизплатено на съда възнаграждение на синдика от 02.2014 г. до 12.2020 година, и разноски за адвокат, разрешени от съда. Предвидено е и погасяване на част от вземането на кредитора Държавата, чрез НАП по чл. 722, ал.1, т.6 от ТЗ.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че с договор за банков кредит № 2 553/30.09.2005 г. „Българска пощенска банка“ АД е предоставила на „Агроком В Търново“ ЕООД (с предишно наименование на „Конкорт“ ЕООД), представлявано от Д. И. С. кредитна линия на оборотни средства за оперативни разходи на дружеството и за закупуване на нови стоки в размер на 100 000 евро, като впоследствие към договора са сключени и 10 анекса.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото,

че с нотариален акт № 33, том III, рег. № 4 869, дело № 417 от 03.10.2005 г. на нотариус № 175 от списъка на Нотариалната камера за обезпечаване на вземанията на „Българска пощенска банка“ АД на „Конкорт“ ЕООД, произтичащи от кредит № 2 553/30.09.2005 г. в размер на 100 000 евро ПТК „Плачи дол“ е учредило ипотека върху следните недвижими имоти: Поземлен имот № XXVII, Поземлен имот № XXIX, Поземлен имот № XXXII, Поземлен имот № XXXIII, Поземлен имот № XXXV, Асфалтова площадка, съставляваща Поземлен имот XXXVIII и Поземлен имот XLII, ведно с построените в имотите обекти: навес, база за техническо обслужване, ремонтна работилница, домакински склад, административна сграда, портал и трафопост, хамбар зърно - изток“ и хамбар зърно - запад, всички находящи се извън регулацията на с. Плачи дол, община Добричка, област Добрич.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с нотариален акт № 33, том III, рег. № 4869, дело № 417 от 03.10.2005 г. на нотариус № 175 на Нотариалната камера за обезпечаване на вземанията на „Българска пощенска банка“ АД на „Конкорт“ ЕООД, произтичащи от кредит № 2 553/30.09.2005 г. в размер на 100 000 евро, Д. И. С. и Д. П. С.а са учредили в полза на „Българска пощенска банка“ АД ипотека върху свой собствен недвижим имот, находящ се в гр. София, ул. „****“ № 12, а именно - къща и гараж с идентификатор № 72624.615.3520.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с договор за покупко-продажба от 02.10.2006 г., обективиран в нотариален акт 194, рег. № 13 816, нот. дело 7 711/06 г. и договор за покупко-продажба от 02.10.2006 г., обективиран в нотариален акт 195, нот. дело 7 712/06 г. „Агроком В Търново“ ЕООД (предишно наименование „Конкорд“ ЕООД) е придобило собствеността върху ПИ с идентификатор 56695.501.554 (имот № XXIX), находящ се в землището на село Плачидол, ведно с построената в него база за техническо обслужване и ПИ с идентификатор 56695.501.556 (имот № XXXIII), находящ се в землището на село Плачидол, ведно с построения в него домакински склад.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че на 25.03.2009 г. е сключен договор за встъпване в дълг между „Юробанк и Еф Джи България“ АД и „Конкорт“ ЕООД, от една страна и Д. И. С., от друга страна, за встъпване в дълг от страна на Д. И. С. по договор за Договор за банков кредит № 2 553/30.09.2005 г. за кредитна линия на оборотни средства за оперативни разходи на дружеството и за закупуване на нови стоки в размер на 150 000 евро.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че на 28.09.2015 г. „Юробанк България“ АД е подала молба до Агенция по вписванията, с искане да се поднови вписването на учредената договорна ипотека.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че кредиторът „Юробанк България“ АД е предявил вземанията си в производството по несъстоятелност на „Агроком В Търново“ ЕООД (предишно наименование „Конкорд“ ЕООД), основани на три договора за кредит, вкл. и договор от 30.09.2005 г., предявени като обезпечени с ипотека, които са включени в обявения списък с неприетите вземания по ал.1 на чл. 688 от ТЗ. Видно от същият вземанията не са приети от синдика, като предявени след изтичане на преклузивните срокове. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че кредиторът „Юробанк България“ ЕАД не е подал възражение по чл. 692 от ТЗ. Така изготвения списък е одобрен от съда по несъстоятелността с определение 6 750/27.12.2016 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че на 29.03.2019 г. е сключен договор за цесия, с нотариално заверени подписи на представители на двете дружества, между „Юробанк България“ АД (цедент) и „ЕОС Матрикс“ ЕООД (цесионер), с който цедентът е прехвърлил на цесионера всички свои вземания срещу „Агроком В Търново“ ЕООД произтичащи от договор за кредит, ведно с всички техни привилегии, обезпечения, разноски и други принадлежности, включително обезпеченията, учредени в полза на цедента с нотариален акт № 33, том III, рег. № 4 869, дело № 417 от 03.10.2005 г. на

нотариус № 175 на НК.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че на 09.07.2019 г. Д. И. С. е бил уведомен от “Юробанк България“ АД за прехвърлянето на всички вземания по договор за кредит № 2 553/30.09.2005 г., а на 04.07.2019 г. „Агроком В Търново“ ЕООД е бил уведомен от “Юробанк България“ АД извършеното прехвърляне на всички вземания по договор за кредит № 2 553/30.09.2005 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че на 20.12.2013 г. е издаден изпълнителен лист срещу „Агроком В Търново“ ЕООД и Д. И. С. за заплащане солидарно на кредитора “Юробанк И Еф Джи България“ АД на сумата от 149 994.28 евро - главница по договор за кредит № 2 553/30.09.2005 г., договорна лихва в размер на 31 935.04 евро за периода от 21.08.2012 г. до 02.12.2013 г., такса в размер на 1 504.17 евро за периода от 31.03.2013 г. до 02.12.2013 г. и 12 020.47 лв., разноски по делото. Въз основа на така издаденият изпълнителен лист от 20.12.2013 г. е образувано изпълнително дело 20148100400083 по описа на ЧСИ Н. П. Н..

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с определение от 02.10.2018 г. съдът по несъстоятелността е разрешил на синдика Б. А. М. да проведе продажба чрез преки преговори на недвижимо имущество от масата на несъстоятелността, а именно на поземлен имот № XXIX, находящ се в с. Плачи дол и поземлен имот № XXXIII, находящ се в с. Плачи дол.

Не се спори, а се установява и от доказателствата, че с нотариален акт № 102, том I, рег. № 11 420, дело № 102 от 2020 г. по описа на нотариус Д. С., с район на действие РС- Добрич, „Агроком В Търново“ ЕООД е прехвърлил собствеността на П. Д. Й. ПИ с идентификатор 56695.501.554 (имот № XXIX), в землището на село Плачидол, ведно с построената в него база за техническо обслужване за сумата от 50 000 лева.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с нотариален акт № 65, том III, рег. № 3 981, дело № 442 от 2020 г. по описа на нотариус Ю. Д., с район на действие РС- Добрич, „Агроком В Търново“ ЕООД е прехвърлил собствеността на „Химел Инженеринг“ ЕООД на ПИ с идентификатор 56695.501.556 (имот № XXXIII), в землището на село Плачидол, ведно с построения в него домакински склад, за сумата от 8 911 лева.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че след проведена процедура на преки преговори на 05.12.2018 г. е реализирана продажба на поземлен имот - III - 196, находящ се в с. Бъзовец, обл. Русе, ведно с находящата се в него жилищна сграда, всичко на стойност 7 210 лева, на 12.11.2018 г. е реализирана продажба на поземлен имот с идентификатор № 40097.591.675 , находящ се в с. Крушари, общ. Добрич, на стойност 9 412 лв.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че в оспорената трета частична сметка за разпределение на постъпления от осребряване на имущество от масата на несъстоятелността на длъжника, получените от осребряването суми в общ размер на 71 918.84 лева са разпределени от синдика, както следва: 1. Чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ при общ размер на вземанията от 63 918.88 лв., синдикът е разпределил сума в размер на 63 918.84 лв., за кредиторите НАП София – 3 000 лв.; за „Банка ДСК ЕАД“ - 19 800 лв.; възнаграждение синдик и разноски - 32 161.84 лв.; адвокатско възнаграждение за водене на 8 дела - 8 957 лв.; 2. Чл. 722, ал., т. 6 ТЗ при общ размер на вземанията от 1 558 538.84 лв., сума в размер на 8 000 лв. на кредитора НАП София.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Частната жалба е неоснователна.

С атакуваното определение № 265 276 от 16.11.2021 г., постановено по т.д. . № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 10 състав, че съдът е одобрил частична сметка № 3 за разпределение на наличните суми между кредиторите на „Агроком В Търново“ ЕООД (н), ЕИК 124627158 в размер 71 918.84 лева, съобщение за която е обявено в ТР под номер 20201218103212.

В частната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на атакуваното определение свързани с твърдението, че съдът неправилно е приел, че учредената договорна ипотека за обезпечаване на вземанията по договора за кредит не обезпечават вземанията на частния жалбодател срещу Д. С., че кредиторите на несъстоятелния длъжник притежават качеството на трети лица, които имат интерес да повдигат възражения свързани с ипотеката, както и по отношение на обезпечаването на дълга. Така наведените доводи за незаконосъобразност на атакуваното определение настоящият състав намира за неоснователни по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 721, ал. 1, вр., ал. 2 от ТЗ синдикът изготвя частична сметка за разпределение на наличните суми между кредиторите с вземания по чл. 722, ал. 1, съобразно реда, привилегиите и обезпеченията, като нормата на чл. 722, т. 3, вр. чл. 723, т. 2 и т. 4 от ТЗ предвижда, че разносните по несъстоятелността, включително и възнаграждението на синдика, и разходите за попълване, управление, оценяване и разпределение на масата, попадат и се изплащат в предвидения в цитираната разпоредба ред за изплащане на вземанията при разпределение на имуществото. В сметката за разпределението се определя кои вземания подлежат на удовлетворяване от събраната сума, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях. Сметката се изготвя от синдика, като се одобрява от съда, имащ правомощия да я изменя. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 722, ал. 1 ТЗ, а степента на удовлетворяването им се определя от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред.

При извършване на разпределението се включват: вземания срещу обявления в несъстоятелност длъжник, които са били предявени до деня на извършването му, освен ако приемането им е окончателно отказано, или които подлежат на служебно събиране - напр. разносните по несъстоятелността по чл. 723 ТЗ, както и вземания срещу трето лице, за което е учредено реално обезпечение върху имущество на обявления в несъстоятелност длъжник, ако се разпределя сума от осребряването на това имущество - съобразно специалните правила на чл. 717н ТЗ.

Разпоредбата на чл. 717н ТЗ урежда реда за удовлетворяване на кредиторите при продажба от синдика на имущество, ипотекирано или заложено от длъжника за обезпечаване на чужд дълг. Нормата на чл. 717н ТЗ в производството по осребряване на имущество от масата на несъстоятелността е създадена със ЗИДТЗ, обн. в ДВ, бр. 58 от 27.06.2003 г., в унисон с разпоредбата на чл. 173, ал. 1 ЗЗД, съгласно която учредената в полза на кредитор ипотека гарантира правото му да се удовлетвори с предпочитание пред останалите кредитори от цената на ипотекирания имот при продажбата му по реда на принудителното изпълнение, независимо от това, кой е неговият собственик. Това безусловно и неотменимо право на ипотекарния кредитор се утвърждава изрично с множество други разпоредби в закона (чл. 136, т. 3 ЗЗД, чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, чл. 194, ал. 3 ДОПК и др.). Съгласно цитираната разпоредба от производството по несъстоятелност, когато се извършва продажба на ипотекиран имот не по вземането на ипотекарния

кредитор, синдикът му изпраща съобщение за извършването на проданта (по аналогия с правилата за индивидуалното принудително изпълнение по ГПК и ДОПК, според които ипотекарният кредитор се счита присъединен по право в случаите, когато изпълнението е насочено върху ипотекирания имот, без да се прави разграничение, от кого и за какъв дълг е учредена ипотека). При изменението на нормата със ЗИДТЗ, обн. в ДВ, 2016 г., е посочил изрично способа за удовлетворяване на ипотекарния кредитор, като го уеднакви с този по чл. 459 ГПК и чл. 194 ДОПК.

Спорни пред настоящата инстанция са изводите на съда по несъстоятелността по отношение на противопоставимостта/непротивопоставимостта на ипотека по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността (третите лица) поради липса на разпореждане с ипотечното право, което предпоставя вписването в имотния регистър, както и чий дълг обезпечава вписаната ипотека.

Като неоснователно следва да се възприеме наведеното твърдение в частната жалба, че изводите на съда по несъстоятелността относно непротивопоставимостта на ипотека по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността са неправилни, цитираното решение не представлява задължителна практика и се отнася до друг вид договор, а не до встъпването в дълг. Оспорената с частната жалба разпоредбата на чл. 171 ЗЗД е ясна и не се нуждае от тълкуване в смисъл, различен от вложения - прехвърлянето и залагането на вземането, което е обезпечено с ипотека, встъпването в такова вземане и налагането на заповест върху него, както и подновяването и заместването в задължение, обезпечено с ипотека, за да имат действие, следва да бъдат извършени в писмена форма с нотариална заверка на подписа и вписани в имотния регистър. Тези изисквания на закона са относими към ипотечното задължение за запазване действието му - неспазването им ще има значение по отношение на тези трети лица (кредитори на неплатежоспособния, в настоящия случай), на които същото няма да бъде противопоставимо. Действието на ипотечното задължение както при прехвърлянето, така и при встъпването в задължение, обезпечено с ипотека се запазва само в случаите, когато е извършено в писмена форма, с нотариална заверка на подписите. В конкретния случай с договора от 2009 г. като съдължник за задълженията по договора за кредит от 30.09.2005г. встъпва трето лице Д. С.. Законът допуска трето лице да встъпи като съдължник в определено задължение по съглашение с кредитора или с длъжника (чл.101 ЗЗД), като съглашението може да се сключи както с кредитора, така и с длъжника. След встъпването, встъпилият отговаря пред кредитора солидарно с длъжника за изпълнението на задължението. Солидарната отговорност предпоставя възникването на отделни облигационни отношения между кредитора и всеки един от солидарните длъжници, по силата на които кредиторът притежава вземане срещу всеки длъжник, като всяко от тези вземания може да се обезпечава с предвидените в закона обезпечителни права.

Липсва спор, а и твърдения, че договорът за встъпване в дълг от 2009 г., на който се позовава частния жалбодател е извършен в посочената форма и е вписан по партидата на дружеството – длъжник, съобразно правилото на чл.171 от ЗЗД. Видно от същият договор, в него липсва еднозначно постигнато съгласие или волеизявление на първоначалният длъжник за обезпечаване на задължението на встъпилия в дълг Д. С. с ипотека. В чл. 5 от договора е постигнато съгласие, по отношение на вече учредените обезпечения да запазят действието си. Така постигнатото съгласие, тълкувано при условията на чл.20 от ЗЗД, налага еднозначен извод, че същите запазват действието си по отношение на първоначалния длъжник. С оглед на това, правилни и законосъобразни са изводите на съда по несъстоятелността, че ипотека е непротивопоставима на третите лица са правилни

и се споделят от настоящия състав. Третите лица, които имат интерес да повдигнат възражение във връзка с ипотеката, са кредиторите и такива възражения могат да повдигат при изготвяне на разпределението. В този см е цитираното решение 291/18.11.2014 г., постановено по гр. дело 2 193/14 г. на IV ГО на ВКС, както и определение № 359 от 18.06.2014 г., постановено по т.д. № 4 268/13 г., на Т.К., II Т.О. на ВКС.

Като неоснователно следва да се възприеме и наведеното твърдения, че ипотеките имоти, собственост на неплатежоспособния обезпечават задължения на трето лице, с оглед погасяването на задълженията на неплатежоспособния по реда на чл.739 от ТЗ. Безспорно вземанията на банката-кредитор са погасени предвид предявяването им след изтичането на предвидения срок в производството по несъстоятелност. За да се приеме, че ипотеките имоти обезпечават и задълженията на физическото лице, встъпило в дълга е необходимо да е налице изрично волеизявление при сключването на договора за встъпване в дълг, както с оглед изложеното по-горе не е налице. Цитираната в частната жалба практика на Върховния касационен съд, свързана с липсата на препятствие при прекратяване на производство по несъстоятелност и заличаването на търговеца от търговския регистър, кредиторите да се удовлетворят от солидарните длъжници е неотносима към настоящето производство. Тази липса на препятствие за удовлетворяването от солидарните длъжници, не може да обоснове извод, че е налице хипотезата на чл.717н от ТЗ, т.е. че неплатежоспособния длъжник е обезпечил чуждо задължение. Независимо, че кредиторът притежава вземания срещу всеки солидарен длъжник, то задължението (дължимата престация), която може да претендира от всеки един от солидарните длъжници е само една - паричната сума по договора за кредит и за да е налице хипотезата на чл.717н от ТЗ е необходимо да е налице обезпечаване на чуждо задължение. От момента на придобиване на ипотекирания имот несъстоятелния длъжник обезпечаваше своето задължение по договора за кредит, а придобития имот представлява част от масата на несъстоятелността. В тази връзка неоснователно и неподкрепено от доказателствата по делото е твърдението, че процесните имоти не представляват част от масата на несъстоятелността на длъжника. Неплатежоспособния е придобил собствеността с договор за покупко-продажба от 02.10.2006 г., обективиран в нотариален акт 194, рег. № 13 816, нот. дело 7 711/06 г. и договор за покупко-продажба от 02.10.2006 г., обективиран в нотариален акт 195, нот. дело 7 712/06 г. „Агроком В Търново“ ЕООД (придизно наименование „Конкорд“ ЕООД) върху ПИ с идентификатор 56695.501.554 (имот № XXIX), находящ се в землището на село Плачидол, ведно с построената в него база за техническо обслужване и ПИ с идентификатор 56695.501.556 (имот № XXXIII), находящ се в землището на село Плачидол, ведно с построения в него домакински склад. Неплатежоспособността на „Конкорд“ ЕООД, ЕИК 124627158 (с променено наименование „Агроком В Търново“ ЕООД) е обявена с решение № 403 от 25.02.2013 г., постановено по т.д. № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 10 състав, и е определена началната ѝ дата - 31.12.2011 г., като по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност, назначен е временен синдик.

По изложените съображения и предвид съвпадането на крайните изводи, настоящият състав намира, че атакуваното определение е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 265 276 от 16.11.2021 г., постановено по т.д. № 1 552/12 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 10 състав, че съдът е

одобрил частична сметка № 3 за разпределение на наличните суми между кредиторите на „Агроком В Търново“ ЕООД (н), ЕИК 124627158 в размер 71 918.84 лева, съобщение за която е обявено в ТР под номер 20201218103212, като **правилно и законосъобразно**.

Определението подлежи на вписване в книгата по чл.634в от ТЗ.

Определението не подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд, на основание чл.613 а, ал.3 от ТЗ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____